

[Christmas Møller.]

forslag Nr. 21 til § 9 —: det afgørende er Bysaneringer, som man kalder det. Det afgørende er naturligvis Beskæftigelsen. Og alle de tidligere sociale Betragtninger lader man fare.

Det er da klart, at Lovforslaget, saaledes som det fremtræder nu, fremtræder paa en helt anden Maade end tidligere. Regeringen har været nødt til at skulle have en Lov. Paa den anden Side er de økonomiske Magtforhold saa stærke for Regeringen, at den paa meget væsentlige Omraader har maattet ændre i Forslaget og sige, at man maa lade de frie Vilkaar herske. I Virkeligheden sagde den ærede Ordfører Hr. Einer-Jensen vel det samme, naar han sagde: Det er muligt, vi kommer til næste Aar og skal have Ændringer i denne Lov. Saa er de kommunale Valg jo ogsaa overstaaet, og saa er der 3½ Aar til de næste, og saa er det højst sandsynligt, at man vil gaa videre i Retning af at gøre denne Lovgivning mindre indgribende. Jeg tror, at man da paa en Række Omraader vil opdage, at det Lovforslag, som man her staar foran at gennemføre, skaber Vilkaar, som det ikke er rimeligt at skabe.

Vor Hovedbetragtning angaaende den hele Lovgivning er, at man ikke maa lave Loven for Lovens Skyld, at der ikke mere var en økonomisk Begrundelse for en indgribende Lovgivning, men at tværtimod de Herrer i Regeringspartierne selv har maattet erkende, at Stillingen var den, at Ændringsforslag maatte til for netop at holde Beskæftigelsen paa dette Omraade saa nogenlunde vedlige. Vi for vort Vedkommende har derfor under disse Forhold ikke kunnet se nogen Mulighed for at skabe en Overenskomst mellem Regeringspartierne og os.

Vi har set saaledes paa det, at de Ændringsforslag, som vi stillede i forrige Rigsdagssamling, og som denne Gang er gentaget under Ændringsforslag Nr. 32 til Lovforslaget om Leje, hvori vi giver en hel ny Affattelse af Lovforslaget, som vi kalder Forslag til Lov om Retsforholdet mellem Ejer og Lejer, og under Ændringsforslagene til Butiksbeskyttelsen, hvor vi laver Forslaget om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder om til kun at være et Forslag om Butiksbeskyttelse, er fuldt tilstrækkelige til den Beskyttelse, som under de givne Forhold kræves. Og da jeg ikke kan begrunde de Ændringsforslag, som jeg her har stillet sammen med de ærede Medlemmer Hr. Bindslev og Hr. Carlsen-Skiødt, bedre end jeg gjorde i sidste Rigsdagssamling paa Sp. 3695 i Folketingstidende, skal jeg nøjes

med at henvide dertil og anbefaler disse Ændringsforslag til Vedtagelse. En saadan Vedtagelse sker vel ikke i denne Rigsdagssamling, men saadan som Regeringens Stilling er, sker den maaske i næste.

Valdemar Sørensen: Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, at der ved denne anden Behandling ikke er Anledning til at give detailleret Begrundelse med Hensyn til de foreliggende Lovforslag. Vi har fra Demokratiets Side skiftet Ord nok med Oppositionen i den Sag, det her drejer sig om, og vi erkender, som vi har erkendt saa ofte ved Behandlingen af andre Spørgsmaal, at her i Landet er der virkelig en saadan Forskel paa Demokrati og Konservatisme, at man i visse for Befolkningens Livsvilkaar meget vigtige Anliggender, umuligt kan blive enig. Det er et Eksempel paa dette, der foreligger i de Lovforslag, vi her har til Behandling, men jeg skal dog ligesom de foregaaende Talere tillade mig at fremsætte et Par Bemærkninger.

Først til den ærede Ordfører for Partiet Venstre, der ikke kan komme bort fra den Betragtning, at det her drejer sig om en Lovgivning, der først og fremmest tager Sigte paa, om Huslejen er høj eller lav. Vi har mange Gange gjort os Umage for at forklare den ærede Ordfører og hans Parti, at om noget saadant er der ikke Tale. Der er Tale i denne Lovgivning om at fastsætte Bestemmelser vedrørende Retsforholdet mellem de to Parter i det Forhold, der lovgives om. Det drejer sig sandelig ikke først og fremmest om de Penge, der er dem imellem, men det drejer sig om hele det personlige Retsforhold, de staar i til hinanden.

Jeg vil tillade mig at erindre om, at det ærede Medlem Hr. Elgaard og hans Parti er vel endnu Tilhængere af den Betragtning, som i sin Tid sikrede Landbobefolkningens Hjem ved at begrænse Godsejernes Ejendomsret; de er vel endnu Tilhængere af den lovgivningsmæssige Begrænsning af Ejendomsraadigheden, der forbyder at nedlægge et Bondebrug for dermed at sikre Bondestandens Erhvervs vilkaar; de er vel endnu Tilhængere af Principperne i den Lovgivning om Huse paa Landet, der forbyder at give disse Huse i Leje paa mindre end 8 Aar, og til en Leje, som ikke maa overstige en vis Procent af Ejendomsskyldværdien. I det mindste har den ærede Ordfører for Partiet stemt for disse Lovforslag, og en af dets Ministre har i sin Tid sagt, at egentlig kunde man godt udvide denne Ret til at sidde uantastet i disse Huse paa Landet til Lejerens Livstid. Der er virkelig